

ved Loven af 1852 angaaende Møllebæsenet, en Erstatning. Det maatte da efter vor Mening skee i Henhold til Andragender fra de enkelte Mænd, og disse maatte være saaledes begrundede, at Ministeriet fandt Anledning til at indstille dem til en Gave af Statskassen i Henhold til det Tab, de havde lidt paa Grund af, at Almeenvellet havde krævet en Forandring i et tidligere bestaaende Forhold. Da denne Sag altsaa ved anden Behandling vil komme til en vidtløftigere Motivering, skal jeg ikke nu opholde Thinget, men blot gjøre opmærksom paa, at et saadant Endringsforslag vil fremkomme. Jeg skal dog endnu bemærke, at i det Svar, Ministeriet har givet paa Andragendet, har man ikke ligefrem erklæret, at det var absolut urigtigt at gaae ind paa nogen Tilbagebetaling. I Skrivelse af 19de August skal Ministeriet nemlig have ytret, at „selv om man gik ud fra, at der var Anledning til at yde de ældre Mølleiere Erstatning, vilde den ikke være at yde med Tilbagebetaling af Bygningsafgiften o. s. v.“, og der er altsaa ikke udtrykkeligt sagt, at det vil være urigtigt at give en Erstatning. Man har ogsaa paaberaabt sig det Udsagn af en tidligere Indenrigsminister, at der var meget Haardt i den Maade, hvorpaa mange Møllere vare blevne truffet ved Ordningen i 1852, og disse Momenter have foranlediget, at vi saa meget mere have troet, der var Anledning til at foreslaae, at Sagen tages under nærmere Overveielse.

Da Sagen videre puffedes at yttre sig, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling og vedtoges eenstemmig med 57 Stemmer.

Formanden: Hvad angaaer Indleveringen af Endringsforslag til 2den Behandling, skal jeg, foranlediget ved den ærede sidste Talers Udtalelser, gjøre opmærksom paa, at skjøndt dette er sidste Behandling, vil den foregaae efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling, saaledes at det staaer et enkelt Medlem frit for at stille Endringsforslag. Tillige skal jeg gjøre opmærksom paa, at da begge Udvalgets Indstillinger gaae ud paa, at Andragenderne skulle henlægges, vil der, naar Sagen kommer til 2den Behandling, ikke særligt blive at af-

stemme derover, saafremt der ikke stilles noget Endringsforslag; thi, naar der ikke er stillet Forslag om at foretage Andet ved en Sag end at henlægge den, vilde Resultatet blive det Samme, enten Indstillingen vedtoges eller forkastedes. Jeg skal anmode om, at Endringsforslag, der ønskes stillede til 2den Behandling, blive indleverede i Bureauet inden førstkomende Torsdag Middag Kl. 1.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: 1ste Behandling af Forslag til en Tilføielse i Thingets Forretningsorden. (Forslaget og den derover af Forretningsudvalget afgivne Erklæring findes i Tillæg B, Sp. 333 ff.)

Formanden: Det er mindre korrekt, at Forslaget paa Dagsordenen er opført som „Forslag til en Tilføielse“, thi, som det vil erindres, gaaer Indstillingen ud paa flere forskellige Forandringer eller Tilføielser i Forretningsordenen. — Ved den første Behandling foretages Sagen efter Reglerne for et Lovforslags 1ste Behandling. Det er saaledes de forskellige stillede Forslag, saavel det oprindelige af et Medlem af Thinget til § 39 som de flere af Udvalget gjorde Indstillinger, der ere under Forhandling i deres Almindelighed. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (S. A. Hansen): Ligefom det er en Selvsølg, at det er Thingets Fleertal, som endelig afgjør enhver Sag, der kommer til Afgjørelse, saaledes er det paa den anden Side naturligt og rigtigt, saa længe Sagen ligger for til Behandling og Overveielse, at det er sikret et Mindretal heelt igjennem at kunne gjøre sin Mening, sine Anskuelser over den paagjældende Sag gjældende ligesaa fuldt som Fleertallet. Men naar det er Tilfældet, som jeg troer, det maa erkjendes for at være, at den Deel af Behandlingen, der foregaaer i Udvalg, er et overordentlig vigtigt Led af den hele Forhandling og Overveielse af en Sag, er det jo tillige vigtigt, at Mindretallet sættes i Stand til ogsaa i Udvalgene at kunne gjøre sine fra Fleertallets forskellige Anskuelser gjældende, og dette opnaaes kun ved, at det sikres Mindre-